

ние — възходящо и низходящо. Въ едното състояние, което е състояние на „тъма“, низходящото състояние, се раждат скърбитѣ, страданията, мжкитѣ, болѣститѣ, всичкитѣ несполуки, неблагоприятността всички лоши прояви. А въ лѣво. дѣто е Духътъ на благодѣта, Богъ, за Когото се казва, че е благъ, тази посока е възходяща; тя опрѣдѣля стремежа на човѣшкия духъ къмъ Бога. Всеки човѣкъ може да провѣри себе си, да види, кое отъ тия двѣ състояния прѣобладава въ него. Сегашнитѣ хора изглеждатъ много благи. Да, но благиятъ човѣкъ трѣбва да бжде като едно море, най-малко като едно голѣмо езеро, на което диаметрътъ да е 100 клм. широчина. Питамъ: ако човѣкъ представлява едно такова голѣмо балканско езеро, може ли нѣкой да го размѣри? Колцина отъ васъ могатъ да не се размѣтватъ? Направете наблюдения върху себе си и се сравнете съ едно такова голѣмо езеро! Вие сега казвате: азъ съмъ човѣкъ свършилъ, очиталъ съмъ живота, имамъ голѣми очитности, Духътъ живѣе въ мене. Знаете ли какви книги съмъ челъ, знаете ли какви сънища имамъ? Зная, много добръ зная всичко, но не се минава и $1/2$ часъ, дойде нѣкой, каже нѣкоя обидна дума, и всичко се разваля — лицето ви почернява, разположението на духа се изгубва и вие казвате: крѣвно ме обиди този човѣкъ! Съ какво ви обиди? Човѣкъ, у когото една дума може да произведе такава пертурбация, да го размѣти отъ дѣното, той е отъ много знающитѣ, който всичко знае и нищо не знае. И знаете ли на какво мяза такъвъ човѣкъ? Имало единъ българинъ който се хвалилъ, че знае всичко, минава за